

Kriminaalmenetluse lõpetamise määrus

Koostamise kuupäev ja koht:	11.10.2023, Tallinn
Koostaja ametinimetuse ja nimi:	ringkonnaprokurör Marek Soomaa
Ametiasutuse nimi:	Põhja Ringkonnaprokuratuur
Kriminaalasja number:	22230100857
Kuriteo kvalifikatsioon:	KarS § 385
Kahtlustatava nimi (isikukood):	XXX (ik XXX)
Kuriteo toimepanemine:	13.09.2021

Põhja Ringkonnaprokuratuur menetleb kriminaalasja nr 22230100857, mis alustati 02.08.2022 KarS § 385 alusel selles, et peale XXX pankroti väljakuulutamist edastas ta pankrotihaldurile info, et tema ainuke arveldusarve on AS SEB Pank arvelduskonto nr XXX ja jättis pankrotihaldurile teavitamata, et omab XXX filiaali arvelduskontosid nr XXX ja XXX ning XXX arvelduskontot nr XXX.

Kriminaalmenetluses on XXX esitatud järgmine kahtlustus KarS § 385 lg 1 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemises:

XXX ik XXX kahtlustatakse KarS § 385 järgi kvalifitseeritava kuriteo toimepanemises, s.o vara varjamine pankrotimenetluses.

Harju Maakohtu 02.09.2021 määrusega tsiviilasjas nr XXX kuulutati välja XXX pankrot ning pankrotihalduriks nimetati vandeadvokaat XXX. Harju Maakohtu 08.03.2022 määrusega tsiviilasjas nr XXX kinnitati XXX pankrotimenetluse võlausaldajate nimekiri nõuete kogusummaga 102 001,19 eurot.

Pankrotiseaduse (edaspidi PankrS) § 35 lg 1 p 1 alusel moodustus pankroti väljakuulutamise XXX varast pankrotivara. Tulenevalt PankrS § 35 lg 1 p 2 ja § 36 lg 1 läks pankrotihaldurile üle võlgniku vara valitsemise ja käsutamise õigus. PankrS § 35 lg 2 tulenevalt on võlgnik kohustatud esitama haldurile pankroti väljakuulutamise päeva seisuga nimekirja temale kuuluvast varast.

Lähtudes PankrS § 22 lõikest 2 ja §-st 85 edastas pankrotihaldur 06.09.2021 XXX järelepärimise, milles palus andmeid võlgniku vara ja võlgade kohta. Ühtlasi teavitas pankrotihaldur järelepärimises XXX, et karistusseadustiku § 385 sätestab võlgniku vastutuse vara ja võlgade varjamise eest pankrotimenetluses.

XXX teatas pankrotihaldurile kirjalikus vastuses 13.09.2021, et tema kui võlgniku ainukeseks arveldusarveks on AS SEB Pank arveldusarve nr XXX jäägiga -239 eurot. Samuti teavitas võlgnik kirjalikus vastuses, et omab suulist töölepingut XXX OÜ-ga (reg k XXX) olles ettevõttes osalise ajaga projektijuht alates 05.07.2021 ning et talle kuuluval ettevõttel XXX OÜ (reg k XXX) puudub majandustegevus.

XXX jättis pankrotihaldurit teavitamata, et omab veel järgnevaid arvelduskontosid: XXX filiaali arvelduskonto nr XXX, XXX filiaali arvelduskonto nr XXX ja XXX konto XXX, mis

on avatud tema nimele ja millede käsutusõigus oli ainuisikuliselt temal.

XXX XXX filiaali arvelduskontole nr XXX, XXX filiaali arvelduskontole nr XXX ja XXX kontole XXX on laekunud raha peale XXX pankroti välja kuulutamist 02.09.2021.a. kokku summas **XXX eurot**.

Sealhulgas on XXX OÜ-lt (reg k XXX) laekunud XXX XXX filiaali arvelduskontole nr XXX ja XXX filiaali arvelduskontole nr XXX kokku XXX eurot. Äriregistri andmetel on XXX juhatuse ainuliige alates 01.02.2018 ja ainuomanik alates 31.01.2018 XXX ik XXX.

Pankrotiseaduse (PankrS) § 35 lg 1 p 2 alusel läheb haldurile üle võlgniku vara valitsemise õigus ning õigus olla võlgniku asemel kohtumenetluses menetlusosaliseks vaidluses, mis puudutab pankrotivara või vara, mille võib arvata pankrotivarasse ning p 3 alusel kaotab füüsilisest isikust võlgnik õiguse teha tehinguid seoses pankrotivaraga. PankrS § 108 lg 2 sätestab, et muuhulgas on pankrotivaraks ka vara, mille võlgnik omandab pankrotimenetluse ajal. XXX ei ole pankrotihaldurile eeltoodud vara üle andnud ega andnud ka muud teavet, mis võimaldanuks pankrotihaldurile nimetatud raha pankrotivarasse võtta.

PankrS § 85 lg 1 sätestab võlgniku kohustuse kohtule, haldurile ja pankrotitoimkonnale teabe andmiseks, mida nad vajavad seoses pankrotimenetlusega, eelkõige oma vara, sealhulgas kohustuste ning majandus- või kutsetegevuse kohta.

Oma tahtliku tegevusega võlgnik XXX varjas oma vara pankrotihalduri eest olulises ulatuses, see on ulatuses, mis KarS § 12(1) p 1 kohaselt ületab XXX eurot.

XXX pani kirjeldatud kuriteo toime vähemalt otsese tahtlusega ehk teadlikult.

Seega pani XXX toime füüsilisest isikust võlgniku poolt pankrotimenetluses võlgniku vara olulises ulatuses varjamise, s.t KarS § 385 järgi kvalifitseeritava kuriteo.

Esitatud kahtlustuses toodud asjaolusid kinnitavad eelkõige järgmised tõendid:

02.09.2021.a Harju Maakohtu määrus, millega kuulutati välja XXX pankrot.

06.09.2021.a XXX pankrotihalduri XXX järelepärimine XXX vara, võlgade ja muude oluliste andmete saamiseks. Järelepärimiselt nähtub hoiatus KarS § 385 kuriteo kohta.

13.09.2021.a XXX allkirjastatud vastus 06.09.2021 pankrotihalduri järelepärimisele seoses oma varade, võlgade ja pankrotihalduri küsitud muude andmetega. Sellelt ei nähtu andmeid XXX XXX filiaali arvelduskonto nr XXX, XXX filiaali arvelduskonto nr XXX ja XXX konto XXX kohta.

Pankrotihaldur XXX on 09.02.2023 tunnistajana antud ütlustes kinnitanud, et tuvastas, et võlgnik XXX on esitanud oma varalise seisundi kohta ebaõigeid andmeid, kuivõrd kohtule esitatud pankrotiavalduses on jäetud kajastamata võlgniku varade peamine asukoht, milleks on erinevad XXX arvelduskontod.

Pangapäringute vastuste kohta 19.01.2023 koostatud vaatlusprotokollist nähtub, et peale XXX pankroti väljakuulutamist 02.09.2021 on tema XXX filiaali arvelduskontodele nr XXX ja XXX ning XXX arvelduskontole nr XXX laekunud kokku XXX eurot.

Karistusregistri andmetele ei ole kahtlustataval ühtegi kehtivat karistust.

KarS § 385 järgi kvalifitseeritav kuritegu on II astme kuritegu, mille puhul on karistuseks rahaline karistus või kuni kolmeaastane vangistus. KrMS § 202 lg 1 kohaselt võib II astme kuriteo puhul avaliku menetlushuvi puudumisel ning kui süü ei ole suur kriminaalmenetluse kahtlustatava suhtes lõpetada. KrMS § 202 lg 7 kohaselt võib kriminaalmenetluse lõpetada prokuratuur, kui II astme kuriteo puhul ei näe seadus ette vangistuse alammäära või näeb karistusena ette üksnes rahalise karistuse. Käesoleval juhul on formaalsed eeldused kriminaalmenetluse lõpetamiseks KrMS § 202 lg 1 ja 7 alusel olemas.

Materiaalsete eelduste osas tuleb analüüsida kahtlustatava süü suurust, avalikku menetlushuvi ja kohustuse valikut.

I Süü suurus

Süü suuruse hindamisel tuleb aluseks võtta KarS § 56, mille kohaselt on isiku karistamise aluseks isiku süü. Tuleb hinnata kergendavaid ja raskendavaid asjaolusid, samuti võimalust mõjutada süüdlast hoiduma süütegude toimepanemisest ja õiguskorra kaitsmise huvisid. Süü suurust mõjutavad asjaolud võivad olla objektiivsed ja subjektiivsed. Süü on suurem kui isik on täitnud kuriteokoosseisu mitu kvalifitseerivat tunnust. Lisaks tuleb hinnata isiku käitumist vahetult enne ja pärast kuriteo toimepanemist. Süüd suurendavana ei saa arvestada põhjust, et kahjustatud õigushüve on eriti oluline vms. Süü suurus ei sõltu tahtluse liigist. Süü suuruse hindamisel tuleb kõrvale jätta süüteo toimepannud isiku varasem elukäik. Seda saab arvestada eripreventiivse prognoosi puhul, mida võib arvestada karistuse liigi ja määra valikul. Isiku varasemat karistust saab arvesse võtta üksnes olukorras, kus tegemist on kehtiva karistusega ning see on seostatav uue teoga. Kui varasem süütegu ei ole uuega seotud, on rangem karistamine uue teo eest vastuolus põhiseaduse § 23 lg-ga 3 ja KarS § 2 lg-ga 3.

Eripreventsiooni eesmärk on suunata isikut edaspidi hoiduma süütegude toimepanemisest. Selle aspekti juures on oluline süüdlase isik. Seda eesmärki saab saavutada hoidudes isiku desotsialiseerimisest. Põhiseaduslik inimväärikuse põhimõte eeldab, et karistust mõistes ei muudetaks isikut abstraktseks ühikuks.

Üldpreventiivsete kaalutluste puhul tuleb silmas pidada, et karistusseadustik on loobunud hirmutamispreeventsioonist, mis seisneb konkreetse inimese karistamises teistele hirmutava toime avaldamises. Positiivse üldpreventsiooni puhul on oluline anda kindlus, et karistus on õiglane ning usk normide kehtivusse on tagatud. Selliste kaalutluste alusel karistuse mõistmine tuleb kõne alla olukorras, kus mingit liiki kuritegude toimepanemine on oluliselt suurenenud või on eriliselt vaja rõhutada mingi keelunormi kehtivust. Üldsõnaline osundus süüteo ohtlikkusele ei ole piisav.

Eelnevast tulenevalt võib asuda seisukohale, et XXX süü ei ole suur. Isikut on alust kahtlustada kuriteo toimepanemisest, mille puhul tõenditest nähtuvalt ei olnud õigushüve rünne, tegevuse intensiivsus ega kuriteoepisoodide arv suur. Asjaolu, et isik ei ole ülekuulamisel andnud sisulisi ütluseid, ei suurenda tema süüd. Kahtlustataval on õigus otsustada, kas ta annab ütluseid. Kriminaalmenetluses ei ole keegi kohustatud tõendama oma süütust. Käesoleval juhul on olnud võimalik koguda vajalikud tõendid ning saada toimunust

ülevaade ka ilma XXX ütluseid saamata. Samuti on XXX peale ülekuulamist edastanud meilivahetuse pankrotihalduriga, millest nähtub, et alates 2022. aastast teeb XXX vähemalt osaliselt pankrotihalduriga koostööd.

Süü suuruse hindamisel tuleb käesoleval juhul tähelapanu pöörata ka seadusandja tahtele sanktsiooni piirmäärade kehtestamisel. KarS § 385 lg 1 puhul on võimalik isikule karistuseks mõista rahaline karistus või kuni kolmeaastane vangistus. Seadusandja ei ole pidanud oluliseks määrata ära vangistuse alammäära. Ka sanktsiooni ülemmäär ei ole eriliselt kõrge. Arvestades tuvastatud asjaolusid, siis võib väita, et isiku süü jääb oluliselt alla sanktsiooni keskmise määra ning arvestades, et tegemist on varasemalt kriminaalkorras karistamata isikuga, siis on potentsiaalne karistus kohtus rahaline karistus. Rahalise karistuse piirid on 30-500 päevamäära. Vastavalt Riigikohtu praktikale tuleb karistust hakata vaagima sanktsiooni keskmisest määrast (265 päevamäära). Käesoleval juhul annavad kriminaalmenetluses kogutud tõendid alust rääkida sanktsiooni keskmisest määrast allapoole jäävast süü suurusest.

Eripreventiivsete eesmärkide saavutamine kaalub käesoleval juhul üles üldpreventiivsete eesmärkide saavutamise. Nagu eespool viidatud, siis ei saa karistamise eesmärk olla hirmutamine või mõni muu karistuspraktikast irduv motiiv. Üldpreventiivsetel kaalutlustel karistamisest ei saa käesoleval juhul rääkida sellest lähtepunktist, et KarS § 385 lg 1 järgi kvalifitseeritavaid kuritegusid oleks hakatud toime panema massiliselt. Samuti ei ole läbi kriminaalkorras karistamise vaja eriliselt rõhutada keelunormi olemasolu ja kehtimist. Seda eesmärki täidab ka oportuuniteediga määratav kohustus ning teadmine, et õiguskaitseasutused reageerivad sellistele rikkumistele ning kohaldavad vajalikke meetmeid kuriteo toimepanija mõjutamiseks. XXX puhul on tuvastatud, et ta käib tööl ning tal on üks alaealine ülalpeetavat. Võib eeldada, et sissetuleku kaotamise hirmus hoidub isik edaspidi õigusrikkumiste toimepanemisest. On alus arvata, et alaealise ülalpeetava olemasolu paneb isikut tegema piisavalt tõsiseid järeldusi toime pandud tegudest, et edaspidi neist hoiduda. Varasemalt kriminaalkorras karistamata isikut mõjutab ning tema igapäevast elukorraldust võib muuta teadmine tema suhtes läbiviidavast kriminaalmenetlusest ning teadmine vajadusest võtta toime pandud tegude eest vastutus. Isikule, kelle puhul ei ole tuvastatud väljakujunenud retsiidivset käitumist, on praktikas olnud piisavaks mõjutuseks oportuuniteediga pandav kohustus, mis samuti eeldab isikult, kas rahalist väljaminekut igakuisest sissetulekust või üldkasuliku töö tegemist ühiskonna hüvanguks. Ka neid meetmeid võib pidada teatud määral karistuslikeks meetmeteks olenemata sellest, et seadus neid otsesõnu karistusena ei käsitle. XXX elukäik on varasemalt olnud kalduv õiguskäitumisele. See annab aluse väita, et isiku puhul on arvestades tema süü suurust toimepandud kuriteos, piisavad võimalused oportuuniteediga eripreventiivselt teda mõjutada edaspidi õigusrikkumistest hoiduma. Tulenevalt kohtupraktikast on õiglane määrata isikule kohustus, mis on sarnases suurusjärgus kriminaalkaristusena mõistetud rahaliste karistustega. Menetluse käigus on olnud jälgitav kahtlustatava arusaama kujunemine enda tegevuse ebaõigsusest. Samuti tuleb arvesse võtta asjaolu, et ettepaneku kohaldada oportuuniteeti esitas kahtlustatav. See näitab seda, et isik on mõistnud oma ebaõiget käitumist.

II Avalik menetlushuvi

Avaliku menetlushuvi sisustamisel tuleb hinnata karistamise eesmärki. Avaliku menetlushuvi mõiste peab tagama seda, et karistusõiguslikud sanktsioonid säilitaksid oma *ultima ratio* iseloomu ja oleksid seega tõlgendatavad karistamise eesmärkide valguses ning tagama, et karistust kohaldataks üksnes siis, kui muudest vahenditest ei piisa ja just selle järele on tungiv

vajadus. Avaliku menetlushuvi mõiste sisustamisel ei ole legitiimsed need kaalutlused, mis ei ole legitiimsed karistamise eesmärkidena.

Eripreventiivsete eesmärkide puhul tuleb hinnata tõenäosust, kas isik võib tulevikus jätkata uute õigusrikkumiste toimepanemist. Sellise prognoosi puhul tuleb aluseks võtta isiku varasem karistatus, samuti isiku üldine ühiskonnavaenulikkus ning teo iseloom.

Üldpreventiivsete eesmärkide puhul tuleb arvestada, et ühiskonna usk õiguse kehtivusse ei kannataks. Avalik menetlushuvi olemasolu tuleb hinnata läbi toime pandud tegude arvu, toimepanemise viisi, tagajärgede erakordsuse või muude põhjuste. Samuti tuleb hinnata, kas tegemist on elusfääriga, mille vastu peab olema avalikkusel eriline usaldus. Kaaluda tuleks ka vajadust karistada isikut seetõttu, et tagada õiguskorra kaitse.

Avaliku menetlushuvi määratlemise aluseks ei ole õige võtta kahtlustatava sotsiaalset staatust, avalikkuse huvitatust konkreetse õigusküsimuse lahendamisest, samuti kaasuse kajastamist meedias. Avalik menetlushuvi võib ajas väheneda. Üksnes õiguslikust huvist pretsedenti loova kohtuotsuse saamise vastu ei ole eraldivõetuna avaliku menetlushuvi jaatamiseks piisav. Kriminaalasja suunamine kohtumenetlusse ei ole põhjendatav vajadusega kontrollida kohaldamisele kuuluva õigusnormi kehtivust või selle tõlgendamise õigsust. Avalik menetlushuvi on olemas, kui on vaja ennetada õigusrikkumise juurdumist sotsiaalpraktikasse.

Käesoleval juhul hinnates eripreventiivsete eesmärkide saavutamise võimalikkust läbi avalikku menetlushuvi, siis võib asuda seisukohale, et avalik menetlushuvi puudub. Seda põhjusel, et XXX ei ole varasemalt silma paistnud järjepidevate õigusrikkumiste toimepanemisega. Tal puuduvad kehtivad karistused. Registri andmetel ei nähtu isiku puhul varasemaid oportuuniteetide kohaldamisi. Puudub teave, et tema osas oleks varasemalt olnud menetluses samaliigiliste rikkumistega seoses kriminaalasju. XXX puhul ei ole kriminaalmenetluses leidnud tuvastamist tema eriline ühiskonnavaenulik käitumine. Eripreventiivsete eesmärkide hindamisel puudub veendumus, et kriminaalkorras karistamine oleks XXX puhul *ultima ratio* tagajärg, mis ainsana suudaks suunata teda õiguskuulekale teele.

Üldpreventiivsete eesmärkide puhul hinnatuna tuleb käesoleval juhul samuti sedastada, et avalik menetlushuvi puudub. Puudub veendumus, et üksikjuhtumina käsitletav rikkumine oleks käesoleval juhul selline, et ilma selle eest kriminaalkorras isikut karistamata sattuks löögi alla üldine usk õiguskorra toimimisse. XXX puhul ei saa rääkida massilisest rikkumiste toimepanemisest. Kahtlustuse kohaselt on tegemist ühe episoodiga. Teo tagajärg ei ole olnud erakordne.

Hinnates, kas tegemist on elusfääriga, mille puhul on olemas eriline vajadus tagada selle usaldusväarsus, tuleb vaadata ka seda, kas usaldusväarsuse tagamiseks on veel teisi alternatiive või on ainult kriminaalkaristus selleks alternatiiviks. Käesoleval juhul saab väita, et on olemas muid alternatiive usaldusväarsuse tagamiseks. Pankrotimenetluse korrakohast toimimist saab tagada ka pankrotihaldur, kellel on mh võimalik pankadele päringuid esitades kontrollida, milliseid arvelduskontosid võlgnik kasutab ja milline on vastavate kontode krediitkäive, et teha kindlaks võlgniku pankrotivara ulatus. See loomulikult ei võta ära võlgniku kohustust edastada pankrotihaldurile kõik vajalikud andmed oma varade ja kohustuste kohta, mida pankrotihaldur küsib. Pankrotimenetluse mõte ei ole killukese haaval tuvastada võlgniku vara ja kohustusi, vaid saada adekvaatne teave võlgnikult endalt.

Menetluse üks eesmärk on anda kahtlustatavale kui ka ühiskonnale signaal, et selline käitumine ei ole kuidagi aktsepteeritav ning süüdlasele rakendatakse kohaseid meetmeid, et minimeerida uute kuritegude toimepanemist. Kaudselt annab see signaali ka teistele pankrotivara varjamist kaaluvatele isikutele märku, et selliste rikkumiste puhul kaasneb kriminaalmenetlus ning olenevalt süü suurusest järgneb ka kohane tagajärg, mis ei tähenda seda, et alati oportuuniteeti kohaldatakse. XXX kriminaalkorras karistamine ei ole põhjendatud vajadusega tagada õiguskorra kaitse. Käesoleval juhul on õiguskorra kaitseks olemas piisavalt muid meetmeid, mitte ainuüksi kriminaalkaristus. XXX teguviis ja toimepandud kuritegu ei ole sellised, mis ohustaksid õiguskorra püsimist või vallandaksid massilise pankrotivara varjamiste laine.

Tegemist ei ole kaasusega, kus oleks vaidlust õigusnormi kehtivuse või selle tõlgendamisega. Puudub põhjendus saavutada mingit pretsedenti kohtupraktikas. Ei nähtu asjaolusid, mis annaks aluse väita, et olukorras, kus käesoleval juhul ei kohaldata isikule kriminaalkaristust, siis juurdub sedalaadi õigusrikkumiste toimepanemine ühiskonnas. Käesoleval juhul tuleb rõhutada täiendavalt veel sedagi, et tegemist ei ole koosseisu puudumise tõttu kriminaalmenetluse lõpetamisega, vaid lõpetamisega, mille kohaselt on tõenditega leidnud kinnitust isiku ebaõige käitumine ning isik on nõus võtma vabatahtlikult vastutuse toimepandud teo eest. Avaliku menetlushuvi puudumise hindamisel tuleb analüüsida ka aja hulka, mis on teo toimepanemisest möödunud. Antud hetkeks on juhtunust möödunud aastaid ning selle aja jooksul ei ole tuvastatud, et uusi rikkumisi XXX poolt. Seega on aja möödudes vähenenud avalik menetlushuvi.

III Kohustuse valik

KrMS § 202 lg 2 näeb ette erinevaid kohustuse variante. Kuna käesolevas kriminaalasjas ei ole alust rääkida vahetult tekitatud kahjust, siis ei ole võimalik kohaldada KrMS § 202 lg 2 p 1 kohustust. Ebamõistlik oleks kohaldada ka KrMS § 202 lg 2 p 2 kohustust maksta kindel summa riigitulusesse, sest arvestades XXX sissetulekuid ja väljaminekuid, puuduvad tal rahalised vahendid, et kohustus seadusega võimaldatud perioodi jooksul täita. Samuti ei ole alust kohaldada KrMS § 202 lg 2 p 4 ja 5 kohustusi. Võib eeldada, et oportuuniteedi kohaldamine on piisavalt intensiivne meede, et suunata XXX edaspidist suhtumist pankrotivara varjamise küsimuses.

Kuna ülejäänud kohustuste variandid ei ole osutunud sobivaks, siis on valikuna üksnes KrMS § 202 lg 2 p 3 kohustus teha üldkasulikku tööd. Käesoleval juhul on üldkasuliku töö määramine põhjendatud, sest rahalise kohustuse täitmine oleks XXX jaoks väikse sissetuleku ja teiste rahaliste kohustuste tõttu raskendatud ning mõjutaks liigselt tema ülalpeetavat last. Võimekust teha üldkasulikku tööd kinnitab XXX vanus, tema igapäevane hõivatus tööga ja ülalpeetavate arv. Prokuröri hinnangul on otstarbekas määrata isikule kohustuseks teha üldkasulikku tööd **60 tundi tähtajaga 3 kuud**. Tähtaja pikkuse määramisel tuleb lähtuda sellest, et oleks tagatud objektiivne võimalus isikule kohustuse täitmiseks. Liiga lühike tähtaeg läheks vastuollu oportuuniteedi kohaldamise mõttega.

Juhindudes KrMS § 202 lg-st 1 ja 7 ja 206, ringkonnaprokurör

määras:

1. Lõpetada kriminaalasjas nr 22230100857 menetlus.
2. Määratud kohustuse liik ja tähtaeg: **KrMS § 202 lg 2 p 3 alusel määrata XXX kohustus teha üldkasulikku tööd 60 tundi. Kohustuse täitmise tähtajaks määrata 3 kuud.**

3. KrMS 4. peatükis loetletud tõkendite ja muude kriminaalmenetluse tagamise vahendite tühistamine: ei ole kohaldatud.
4. Asitõendid või äravõetud või konfiskeerimisele kuuluvad objektid: puuduvad.
5. Riiklikus sõrmejälgede registris ja riiklikus DNA-registris sisalduvate andmete kustutamine: ei ole kantud.
6. Kriminaalmenetluse kulud: puuduvad.
7. Vastavalt KrMS § 206 lõikele 2 tuleb kriminaalmenetluse lõpetamise määruse koopia viivitamata saata: kuriteoteate esitanud isikule ja kahtlustatavale.

Marek Soomaa
ringkonnaprokurör

Olen käesoleva määruse kätte saanud. Nõustun kriminaalmenetluse lõpetamisega KrMS § 202 lg 2 p 3 alusel ülaltoodud tingimustel. Olen teadlik, et kui ma ei täida tähtaegselt minule määratud kohustust, uuendatakse KrMS § 202 lg 6 alusel kriminaalmenetlus ühe kuu jooksul alates tähtaja möödumisest.

(nimi ja allkiri, kuupäev)